

ÉGIGÉRŐ

2012. ŐSZ

Jézus mondja:

„Keressétek először az ő országát és igazságát, és ezek is mind ráadásul megadatnak nektek. Ne aggódjatok tehát a holnapért, mert a holnap majd aggódik magáért: elég minden napnak a maga baja.”

Mt 6, 33-34

Idén tavasszal a majkpusztai kamalduli remeteség kolostorában tölthettem néhány napot. A lelkész továbbképzést szolgáló Lelkészakadémiának volt ott egy rendkívüli alkalmá: három napos lelkigyakorlaton vettünk részt. Kivételesen nem az intellektus volt a középpontban ezen a programon, nem tanultunk és nem a teológiai ismereteinket bővítettük, csak és kizárólag a lelkünkkel foglalkoztunk. A napunk legmeghatározóbb része a csend volt, hosszasan elidőztünk egy-egy bibliai részlet felett, s napjában többször imádkoztunk magunkban fél óránál is hosszabb időn keresztül. Körülbelül egy nap után hozzászoktunk a csendhez, a minket körülvevő természet hangjaihoz, s lassan magunk mögött hagytuk a hétköznapok

minden feszültségét, s lelkünkbe költözött a béke. A zajt, a feszültséget, a rohanást felváltotta a termékeny csend, a harmónia és a békesség. Lelki vezetőnk ezt az állapotot nevezte el jelennek. Elmondta, a ma embere nagyon kevés időt tölt a jelenben, mert vagy a múlt megváltoztathatatlan eseményein rágódik, vagy a jövő ismeretlen és kiszámíthatatlan eseményei miatt aggódik. Úgy éljük végig hétköznapjainkat, hogy abból hiányzik a jelen tudatos megélése. Milyen jó lenne, ha például szülőként nem csak a ránk váró feladatok súlyára, a nevelés felelősségére néznénk, de rácsodálkoznánk a szülői hivatás megannyi szépségére, az együvé tartozás lélekemelő érzésére. Milyen jó lenne egy tanév kezdetén nem csak az erőnket és kitartásunkat

próbára tevő tanórákra gondolni, hanem átadni magunkat az ismeretszerzés megvilágosító örömének, hiszen sok esetben ezek soha vissza nem térő alkalmi életünknek.

Hogyan lehetséges ez? Miként válhatunk szabadokká a múlt és jövő nyomasztó terhetől? Ki képes arra, hogy ezeket az érzéseket kizárja a szívéből és elhessegesse ezeket a gondolatait? Jézus a Hegyi beszédben ezt a titkot adja élénk. Keressétek először Isten országát – mondja. Igen, először. Igen, a jövő félelmetes árnyai megszelídíthetők, a múlt vétkei, elrontott helyzetei lerakhatók Isten jelenlétében. Az Ő közelsége biztonságot sugároz, az Ő gondviselésébe

vetett hit felszabadít, az ő szeretete béke-séggel tölti el szívünket. Az ő jelenlétében megélhetjük a jelent, megtaláljuk a hétköznapi teendői között a szépet, a próbatételek között az értéket teremtőt, az elvégzett munka után a lelkesítőt. De ennek elérésében nagy hangsúlya van a jézusi sorrendnek: a tőle kapott útmutatásnak. Szalézi Szent Ferenc ezt írta egykor: „Fontos, hogy naponta egy félórát Istenre szánjunk, kivéve, ha sok dolgunk van. Akkor egy teljes órára van szükség.” Isten adjon nekünk ebben az új tanévben sok-sok Istennel töltött órát!

KECZKÓ PÁL

Erdélyi Csaba

Jelet hagyni

Jelet szeretnénk hagyni,
mielőtt elmegyünk innen...
Boldog az, kinek lába nyomában
élet és öröm fakad,
- s elmegy bár,
ha ideje lejár,
észrevételen -
de az öröm itt marad,
s a kerek földön
végigszalad.

/1999. február/

Jézusra tekintve – Csonka Géza élete

A nyolcvanhárom éves Csonka Géza bácsi a Sarepta Budai Evangélikus Szeretotthonban fogad. Éppen betegségéből lábadozik. Mint a „Kincsek a sorok között” sorozat többi beszélgetőtársa, Csonka Géza bácsi is meghazudtolja szellemi frissességével a korát. Különös és mélyen elgondolkodtató, hogy némely nyolcvan, kilencven év fölötti keresztény testvérünknel milyen szinten nincsen arányban a fizikum és a lélek frissessége. A Fehér Dezsővel, Halász Aladárral, Pröhle Henriknével és most a Csonka Géza bácsival folytatott beszélgetés is azt bizonyítja, hogy sokszor a kor valóban csak egy szám, míg a magasabb szellemi világok felé tekintő lélek, nem ragad bele az anyagvilágba, s így magától értetődően bizonyítja az élet örök körforgását. Hazatérünk. A szellem birodalmába. Jézus Krisztus az, aki vár minket. Csonka Géza lutheránusi útja a kezdetektől fogva oly erősen elkötelezett – (Budahegyvidéken az anyakönyvi kivonat az ő konfirmációs bejegyzésével kezdődik) – már ifjúként a szerzetesi életformát választotta.

A kommunizmus idején „polgári foglalkozását” tekintve kezdetben könyvvizsgálóként dolgozott, majd harminchét évesen szakmát váltott. Számítógépes rendszerszervező lett. Ez a hatvanas években forradalmi lépésnek számított, s rövidesen angol – német nyelvtudásának is köszönhetően nélkülözhetetlenné vált. Így történhetett, hogy noha folyamatos megfigyelés alatt állt az Államvédelmi és az Egyháziügyi Hivatalok részéről, több

ízben vehetett részt külföldi szakmai úton. Hosszabb időt töltött Londonban, és más nyugat-európai városban. Barátsága a taizéi Rudolf szerzetessel illetve az ottani rendházzal is a hatvanas évekre nyúlik vissza. A szerzetesi életmódnak köszönhetően sem megzsarolni nem lehetett, sem mint a magyar ökumenikus mozgalom oszlopos tagját nem lehetett eltávolítani a szakmai posztjáról. A Közgazdasági Egyetemen húsz évig tanított, de teológus végzettséggel is rendelkezik. A felemelő és misztikus evangélikus úrvacsorai szertartás is többek között az ő kezdeményezésére válhatott hagyomány-nyá Budahegyvidéken. A teljes beteljesülés – ahogyan Csonka Géza elmondja: „Jézus élő valóságának felismerése – ekkor nyilvánul meg a legerőteljesebben”.

A kommunizmus zárt világával szemben állt a megtörhetetlen lelki szabadság, a Jézusra tekintő hit – mondja Csonka Géza, aki ma is minden nap imádkozik, illetve gyakorolja a keresztény meditációt.

A hatvanas évektől kezdve szervezte a balatoni lelkigyakorlatos hétvégéket, melyek ma modernnek és magától értetődőnek tűnnek, de az önkényuralom idején a legnagyobb fenyegetettséget jelentették a résztvevőknek. Óriási bátorságot feltételeztek ezek az együttlétek.

„Imádkozz és dolgozz” –, ez a mottó érvényes Csonka Géza egész életére. Elért sikerei nem állnak ellentétben a nézettel, hogy az anyagvilágban megszerzett javak és dicsőség átmenet... –

épp ellenkezőleg: a közösség érdekében ma is tovább munkálkodik legjobb tudása szerint. Csonka Géza élete példa arra, hogy minden tevékenységünk meghatározója a Jézusra figyelő tekintet. A szere-

tet, amely a Forrásból fakad. Az út, amely értelmet ad és vigaszt.

Jézus. Az egyetlen.

BÜKY ANNA

Keddi gyümölcsös

Szívesen járok gyümölcsöskertben, főképp ősszel, amikor szinte roskadoznak az ágkarok az éretmosolyú gyümölcsöktől. Milyen szép mindez. A növény célt ér, gazdag termés: győztes öröm-koszorú.

Vannak, akik azt ajánlják idősebb, vagy beteg hit-testvéreiknek, hogy ha már „remegnek a ház őrizői, és megrogynak az erős férfiak... meghomályosodnak az ablakon kinézők“ (Préd 12,5.) akkor nincs más hátra, jócselekedetnek, a cselekvés lehetőségének egy marad csak számukra, az imádság. Pedig ez a kérdés nem intézhető el ennyivel. Az idősebbert nem lehet ezzel „kiiktatni“ a gyülekezeti életből. Mert a hitben élő idősek nem csak tapasztalattal teliek, de bölcsék is. És oda lehet menni ehhez a bölcsességhez, amely gyümölcsökkel teljes (Jak.3,17.) és tanulni, figyelni, megérteni, magunkba szívni, esetenként tanácsot elfogadni. A gyülekezetet, ahogy kedves névadóm is elképzelteti velünk „egy-test“ a lélek által. (I.Kor12.) S a testben minden tagra szükség van, és mindegyik tag működik, különben nem része a testnek. Sehhol nem olvastam, hogy valamely testrészt diszqualifikálni (kizárni) lehetne, még olyan kegyes módon sem, hogy te csak imádkozzál most már. Mert szükség

van, nagyon nagy szükség az ő megélt és bemutatható, sőt fogyasztható gyümölcseire, a szeretetére, örömének, türelmének, jóságának, stb. kimutatására „face to face“ (szemtől szembe Róm.6,2; Gal. 5,2.). Van persze mentség a fiatalok, fiatalabbak részéről: nincs idő. Pedig van idő. Kegyelmi idő van. És nem csak megemlékezni illik – majd utólag – az előtünk menőkről, hanem figyelni rájuk ma, életük végén, hogy követhessük a náluk látható, felismerhető természetessé, kerekké érett HIT-et. (Zsid.13,7.)

*

A „keddiek pásztora“ Dr. Koczor Miklós bácsi befejezte áldott, szolgáló életét a nyár elején. Most az őszi időszakban Kézdy Pali bácsit és engem kért meg, Keczkó Pál lelkész úr, hogy legyünk házigazdái a keddi bibliaóráknak. Szeretné, ha ez nem maradna csupán legidősebb testvéreink bibliaköre, hanem változatos programokkal vonzerőt jelentene a fiatalabb generációk számára is. Ezért lesznek **tematikus bibliaórák** minden hónap első keddein, ahol bibliai történetfolyam mentén haladunk; szeptemberben Jónás könyvéből hallottunk részleteket. A második keddeken újra indul a **Biblia-iskola**, ahol egy-egy bibliai könyv-

ről kapunk lelkészi összefoglalást. Eddig Máté evangéliuma került sorra, októberben a Márk szerinti evangélium következik. A hónap harmadik keddjén **meghívott lelkészek** szolgálnak, a negyedik keddeken pedig a terv szerint **gyülekezeti tagok**, egy-egy aktuális, vagy sokakat érintő témáról. Ezt a sort Mihályi Szabolcs másodfelügyelő kezdte szeptemberben: „Szolgálat a gyülekezetben” címmel. Érdekes, gyakorlatias előadást hallottunk.

Számomra a fentebb említett felkérés nem csak megtisztelő, de kihívás is, hiszen én messziről jött ember vagyok, nem Budahegyvidéken ringatott anyám, a felkérés emiatt is váratlanul ért. Meggyőződésem, hogy minden szolgálat azon épít leginkább, aki azt végzi, ha hittel lát neki; én tisztelettel nézem hűsé-

gesen járó idősebb „keddi” testvéreinket, figyelve őket, hallgatva bölcs, hittel teli szavait és sokat tanulok tőlük, épülök általuk. Én is szeretném, és lehetségesnek is tartom, hogy a keddi bibliaóra ne maradjon csak generációs összegyülekezés egy elfelé (felfelé?) menő kis csapat számára, hanem valóban élő és széles körű gyülekezeti alkalommá váljon, ahonnan minden résztvevő megerősödve, „jóllakottan” akár gyógyultan mehet haza. Mert jó érett gyümölcsökkel teli kertben járni! Az öreg fának pedig öröm, ha látja a fiatal és erős, meg a sarjadzó csemetéket.

SZÁK KOCSIS PÁL

Erdélyi Csaba

„Lélektől-lélekig”

Elmentek a régi mesterek,
Zenészek is pálcát, vonót letettek,
s elhaltak a szárnyaló dallamok –
maradtak fekete kottafejek.

De vannak ihletett pillanatok,
öregék helyébe állnak fiatalok,
felfénylenek az ó- kottafejek,
rezgésbe jönnek régi hangszerek,
elhalt dallamok szárnyalni kezdenek,
s elrepültek bár évszázadok,
lélektől-lélekig
íme, az Üzenet
megérkezik.

/1999. január/

Búcsúzunk

Dr. Koczor Miklós

Július 16-án istentisztelet keretében adtunk hálát templomunkban jó barátunk, testvérünk életéért, akit 84 éves korában hívott magához Istenünk. Családján és gyülekezetünk tagjai mellett egyházunk számos lelkésze és híve, valamint Miklós egykori kollegái vettünk részt a búcsúztatón, ahol lelkészünk, Keczkó Pál hirdette Isten igéjét Jn 11, 25-26. alapján.

Miklós Pápan született, iskoláit Celldömölkön és Szombathelyen végezte, a Budapesti Műszaki Egyetemen szerzett diplomát, később műszaki doktorátust. És bár édesapja MÁV főfelügyelő volt, ő maga pedig vasúti közlekedési gépészmérnök, szívesen beszélt úgy magukról: vasutasok vagyunk.

Fiatalon kapcsolódott be az evangélikus evangelizáció mozgalmaiba. Hamarosan már nem csupán hallgatóként, hanem igehirdetőként is szolgált. Pesterzsébeti szolgálata alkalmával ismerkedett meg Ruttkay-Miklián Ilonával, akit 54 évvel ezelőtt feleségül is vett. Boldog házasságukból három fiúgyermekük született, akik közül Zoltán gépészmérnök, Tamás és György lelkész lett. Mérnöki pályáját műegyetemi tanársegédként kezdte, majd 56-os forradalmi bizottságban való részvételéért politikai büntetesként Nagykanizsára vasúti külszolgálatba helyezték. Később a budapesti MÁV Tervező Intézet gépésztervezője, majd osztályvezetője lett. Nyugdíjba vonulásáig vasúti létesítmények egész sora került ki keze alól.

Életének nagyon fontos része kötődött egyházunkhoz. Szívvel-lélekkel volt budahegyvidéki. Ebben az elkötelezettségében örömmel vállalta a megpróbáltatásokat a gyülekezet életének egykori nehéz éve alatt is. Nem lelkészi munkatársként, presbiterként több mint fél évszázadon keresztül vezette kedd esténként a gyülekezeti bibliaórákat. Haláláig figyelemmel kísérte az egyház különböző törekvéseit, sokakkal tartott kapcsolatot, és sokan figyeltek oda sajátos egyházszemléletére. 1986-ban 18 társával – közöttük Zoltán fiával – együtt kezdeményezője és aláírója volt a Testvéri Szó című, ma már egyháztörténeti jelentőségű iratnak, melynek során elindult az Egyház rendszerváltása. Az egyházi megújulás fontos része volt az 1991-es Zsinat összehívása, melyben zsinati gazdának választották.

Családja nagy szeretettel vette körül. Unokái és dédunokái sok örömet szereztek számára. Ünnepek alkalmával boldog pátriárkaként gyűjtötte össze a nagycsaládot. Míg fiatalabb korában barátaival nevelték a gyermekeivel egykorú ifjúságot, úgy később feleségével együtt unokáinak tette örök élménnyé a zebegényi nyaralásokat.

Ereje lassan elfogyott. Otthonában, miközben felesége a kezét fogta, egyetlen sóhajtással tért haza Urához. A feltámasztás reménységébe vetett hittel gondolkunk szeretett testvérünk életére.

Éva Zulauf Henriknek, a FÉBÉ Diakóniai Egyesület egykori vezető lelkészének 9 gyermeke közül a nyolcadik volt. Henrik bácsi a FÉBÉ megszűntetésekor gyülekezetünkbe került, ahol eleinte istentiszteleteket is tartott, később ettől Dezséry püspök eltiltotta, és gyülekezetünk pénztárosaként dolgozott 1956-ban bekövetkezett hirtelen haláláig. Éva gyülekezetünk ifjúságának volt a tagja, itt konfirmált, rövid ideig gyermekbibliakört is vezetett. 1959 márciusától, Danhauser László vidékre száműzése után elmaradt, és csak 1963 után tért vissza egy időre, amikor későbbi sógora, Csengődy László lett a lelkész. A Kék Golyó utcai templomunk felépítése után ismét hűséges látogatója lett gyülekezetünknek. Kiváló szakértelmének és türelmes, jó természetének köszönhetően igen nagy érdeme volt abban, hogy gyülekezetünk pénzügyi adminisztrációjának egyensúlya helyreállt.

A gyülekezet számos tagja ismerte és szerette. Nagy szeretettel nevelte leányát, Viktóriát, és rendkívül boldog volt unokájának születését követően. Szerette a természetet, leányával is gyakran kirándult, és gyülekezetünk kirándulásainak is rendszeres résztvevője volt. Szoros, közeli barátság fűzte Erdősné Korompay Klárához, aki Éva haláláig mellette állt súlyos betegségében. Éva a betegségét türelemmel, nagy hittel viselte. Igen nagy szeretettel emlékezünk rá. Templomi búcsúztatóján a következő ígére figyeltünk a Krisztusba vetett reménységgel: „Ama nemes harcot megharcoltam, futásomat elvégeztem, a hitet megtartottam, végezetre eltétetett nekem az igazság koronája, amelyet megad nekem az Úr, az igaz bíró ama napon; de nemcsak énnekem, hanem mindazoknak is, akik várva várják az ő megjelenését”. 2Tim 4,7-8.

KÉZDY PÁL

Könyvajánló

Gyülekezetünk két tagjának jelent meg könyve az elmúlt időszakban.

Erdélyi Csaba „Egy szikrányi fényt!” című verses kötete és

Büky Anna „Éjszaka történt” című regénye.

Jó szívvel ajánljuk mindkettőt, megvásárolhatók az iratterjesztésben.

VISSZAPILLANTÓ

A nyári hónapok gyülekezeti eseményei – istentiszteleteinken és csütörtök délelőtti bibliaóráinkon kívűl – táborozások, konferenciák és kirándulások voltak, melyekről lapunk olvasóinak örömmel számolunk be.

Június 15-e és 17-e között láttuk vendégszolgát testvérgyülekezetünk, a finnországi Tuusulai Evangélikus Gyülekezet konfirmandusait, akik Tiina Partanen lelkésznő vezetésével érkeztek hozzánk. A harmincöt finn fiatal gyülekezetünk istentiszteletén élhetett életében először az úrvacsora szentségével.

Az évtizedeken keresztül Balatonakaratyán, a Müller család telkén és vendéglátásában szervezett hagyományos **családos hétvégét** pár éve már más helyeken tartjuk, de magunk között ma is „akarattyai hétvégének” hívjuk. Így az idén Révfülöpön volt az akarattyai hétvége június 29-e és július 2-a között, Bakosné Kenessey Erzsébet pénztáros-presbiter és Keczkó Pál lelkészünk szervezésében, 65 résztvevővel, tartalmas programokkal, Bácskai Károly és ifj. Hafenschér Károly lelkészek értékes előadásával, gyermekfoglalkozásokkal.

A kétévenkénti Országos Evangélikus **Szélrózsa találkozón** a mintegy 1500 résztvevő között gyülekezetünkben – Keczkó Pál és Vörös Etelka presbiter szervezésével – negyvenen vettek részt. A július 18-a és 22-e között Fonyódligeten tartott találkozó programja rendkívül változatos volt, amelyen a legkisebbektől a fiatalságon keresztül az idősebbekig mindenki megtalálhatta az érdeklődésének megfelelő lelki útvalót, sportolási lehetőséget.

Gyermektáborunkat az idén nyáron is Hikisch Zoltán, gyülekezetünk karnagy-presbitere szervezte, aki öt fiatal édesanya segítségével vezette a tábort a Fejérmegyei Nagyvelegen, augusztus 5-e és 11-e között. A hat felnőtt huszonhárom gyermek részére tartott tartalmas, vidám, kreatív foglalkozásokat, sok játékkal, áhítatokkal.

Augusztus 12-étől 18-ig volt gyülekezetünk **kerékpártúrája**, amely a Nyugat-Dunántúlon, Szombathely – Ják – Csönge – Kenyeri – Győr – Mosonszolnok – Pomogy – Fertőd –Fertőrákos – Sopron útvonalon keresztül vezetett 41 személy részvételével. Vállalkozó fiataljaink, akik között az út egyes szakaszain lelkész-házaspárunk is vidáman kerekedett, összesen 370 km-t tettek meg. A jól sikerült túra szervezője Hikisch Gábor és Halmágyi Csaba volt.

Augusztus utolsó hetében tizenhatan ötnapos autóbuzos **felvidéki kiránduláson** vettünk részt. Az út kitudó szervezője Özvegy Istvánné Piroška, gyülekezetünk egyházfi-presbitere volt. Mikszáthfalva (Szklabonya) – Alsósztrégova – Losonc – Fülek – Bacsófalvi-tó – Selmebánya – Körmöcbánya – Besztercebánya – Csorba-tó – Késmárk – Lőcse – Rozsnyó – Betlér – Krasznahorkaváralja és Kassa láttnivalóiban gyönyörködtünk.

Összeállította: **KÉZDY PÁL**

Értéksemlegesen az emberi értékekről?

2013 szeptemberétől az általános iskolákban – felmenő rendszerben – bevezetik az erkölcsan vagy egyházi jogi személy által szervezett hit- és erkölcsan kötelező oktatását. Érthető és nemes a szándék, hogy valamennyi kisdíák kapjon erkölcsi nevelést, vagyis fejlődjön az az érzéke, amivel komplikálnak tűnő élethelyzetekben is, jót és rosszat élesen el tud választani, egyértelmű és határozott döntéseket tud hozni.

Az erkölcsan oktatásnak kötelező bevezetése mindjárt tartalommal tölti meg azt az egyszerű jogi gesztust is, hogy nem közoktatásról szóló törvényként címezték az új jogszabályt, hanem az oktatás-nevelés kettős feladatából a nevelésre helyezve a hangsúlyt, köznevelésről szóló törvénynek.

A diákoknak tehát nem csak „okulniuk” kell az iskolákban hanem „nevelődniük” is. Egyértelmű azonban, hogy az erkölcsan tárgy „oktatása” elsősorban – szerintem kizárólagosan – nevelést jelent, mást nem. Ezért élesen merül föl a kérdés, hogy kik lesznek érdemesek és felkészültek arra, hogy élethelyzeteket vitassanak meg a gyerekekkel vagy döntési helyzeteket mutassanak be.

Jelenleg elenyésző számú etikatanár van az országban, tehát az elkövetkezendő néhány év áll rendelkezésre arra, hogy megfelelő végzettségű pedagógusokat – az idő rövidegére tekintettel kénytelen vagyok így fogalmazni – „termeljünk ki”.

2013-tól 1-4. évfolyamokon minden tanító egyúttal oktathatja majd az erkölcsant is, külön felkészültséget szá-

mukra a törvény nem ír elő. Az 5-8. évfolyamokon az etikatanárok mellett, azok a pedagógusok oktathatják majd az erkölcsant, akik egy szakirányú továbbképzés keretében szerezték meg az etikatanári végzettséget vagy egy 60 órás pedagógus-továbbképzés keretében sajátították el a megfelelő ismereteket. Mindössze 60 tanítási óra! Ennyi elég lesz tehát ahhoz, hogy a legérzékenyebb, a világot intenzíven megismerni akaró gyerekeknek felelősen beszélhessünk életvitelről, magatartásmintákról. Ezen a ponton érdemes betekinteni az új NAT-ba, és megnézni mit is kell majd „megtanítani” az 5-8. évfolyamokon. A teljesség igénye nélkül erre vonatkozóan kiragadott néhány szó: Test és lélek; Értelem, érzelem, ösztön, akarat; A lelkiismeret, jó és rossz, bűn és erény; Az ember mint értékelő és erkölcsi lény; Nemiség, szerelem, házasság; Család, otthon.

A rendelkezéssel egy csapásra megélenkült a „piac” és sokan, sokféle szervezésben kínálnak 60 órás pedagógus továbbképző tanfolyamot. Kik és hogyan és kiket készítenek föl erre a feladatra? Nem tudjuk. De ez olyan felelősség, amely érinti a történelmi egyházakat is, annak ellenére, hogy saját iskoláikban továbbra is a saját tantervük szerint föl-épített hit- és erkölcsan oktatását fogják végezni.

A társadalom jelentős része azonban nem egyházi iskolában nevelődik és az egyházak nevelési feladata nem is szűkülhet le csak az egyházi intézmények területére. Ezért gondolom, hogy min-

den keresztény közösség – és nem csak maga az egyház – felelős azért, hogy megfelelő értékrenddel bíró pedagógusok váljanak minél nagyobb számban alkalmassá ennek a feladatnak az ellátására.

A Nyugat-magyarországi Egyetem Apáczai Csere János Kara, a nyíregyházi Szent Atanáz Görögkatolikus Hittudományi Főiskola, a Veszprémi Érseki Hittudományi Főiskola és a budapesti székhelyű Sapientia Szerzetesi Hittudományi Főiskola fölismerte ezt a felelősséget és mind a tanároknak, mind a tanítóknek kínálnak 60, illetve 30 órás felkészítő tanfolyamot. Várható, hogy hamarosan az Evangélikus Hittudományi Egyetem is elindítja ezt a pedagógustovábbképzést.

Érdemes élni a lehetőséggel és a tanároknak bevállalni ezt a plusz terhelést is. Valakiknek ugyanis el kell majd vé-

gezni ezt a feladatot és senkinek nem mindegy, hogy kik és milyen felkészültséggel teszik majd ezt.

A törvény elképzelése szerint az erkölcstan órákon tárgyilagosan, világnézetileg semlegesen kell az említett témákról beszélni. Valóban nem hittanórát kell tartani erkölcstan címén és nem is lenne jó, ha egy-egy hitoktató célt és szerepet tévesztene. De lehet-e világnézetileg semlegesen erkölcsről beszélni? Mindenkinek van világlátása, azoknak is, akiknek szerintük nincsen. Ez a tény ugyanis önmagában egy világnézet. Vagyis egyszerűen így tudom föltenni e kérdést: Lehet-e értéksemlegesen értékekről beszélni?

Szerintem nem. Ott kell lenni a „píacon” részt vállalva az értékek közvetítésében.

BORÓKAY RÉKA

Erdélyi Csaba

Parlament

Az ellenzéki interpellál:
„Kék az ég, nem zöld!”
Megfelel neki az államtitkár:
„De bizony zöld a föld!”
Az interpelláló más válasza vár.
A folyosóról besereglenek,
szavazóképesek, s döntenek:
helyesen szólt az államtitkár.
Circus maximus nagyoknak-kicsiknek.

/Budapest, 1997. június/

Gyülekezeti alkalmak, októbertől decemberig

Hónap	Nap		Időpont	Esemény
október	29.	hétfő	18:30	Keresztyén Értelmisségi Fórum vendég: Novotny Zoltán
	31.	szerda	18:00	Reformáció ünnepe – (XII. Felhő utcai református templom)
november	11.	vasárnap	18:00	Zenés áhítat – Rezessy-émlékhangverseny
	17.	szombat	9:00	Kerti és takarítási munkanap
	18.	vasárnap	-	Hit éve – ökumenikus rendezvény (MOM)
	23-25.	péntek- vasárnap	-	Egyházmegyei ifjúsági hétvége
	26.	hétfő	18:30	Keresztyén Értelmisségi Fórum vendég: dr. Szabolcs Zoltán szívsebész
december	06.	csütörtök	18:00	Adventi igehirdetés – Bárdos kórus utána szeretetvendégség a Budakeszi és Dunakeszi Gyülekezetekkel
	11.	kedd	18:00	Adventi igehirdetés
	15.	szombat	16:00	A Kós Károly Általános Iskola koncertje templomunkban
	22.	szombat	17:00	Karácsonyi szeretetvendégség
	22.	szombat	17:00	Gyerek szeretetvendégség
A rendszeres alkalmak időpontjai a hátsó borítón olvashatóak.				

Állandó gyülekezeti alkalmaink

Istentiszteletek:

Vasárnap **10.00** órákor úrvacsorával

Családi istentisztelet

a hónap első vasárnapján **11.15**-kor

Zenés istentisztelet

a hónap 3. vasárnapján **11.15**-kor

Budakeszin

a gyülekezeti házban (Fő u. 155.):
vasárnap és az egyházi ünnepeken **9.30** óra-
kor (a hónap 2. vasárnapján családi, a 3.
vasárnapon úrvacsorával)

Gyermek bibliakör:

Budahegyvidéken

a 10 órai istentisztelettel párhuzamosan

Budakeszin

az istentisztelettel párhuzamosan

Bibliórák:

Kedden 18.00 órákor (gyülekezeti)

Csütörtökön 10.00 órákor (gyülekezeti)

Hó első csütörtökén 18.00 órákor
(középgeneráció)

Ifjúsági és fiatal felnőtt órák:

Fiatal felnőttek bibliórája csütörtökön (*két-
hetente*) 19.30 órákor családnál

Házaspáros kör: minden hónap 3. csütörtö-
kén 19.30-tól családnál

**Konfirmált ifjúságnak és a középiskolás
korsztálynak** pénteken 18.00 órákor

Konfirmációi előkészítés:

pénteken 16.30 órákor

Énekkari próbák:

Pénteken 19.15 órától – gyülekezeti kórus
(alagsori próbateremben)

Hittanórák:

Gyülekezeti központ

Hétfőn 16.30 órákor óvodások és kisiskolá-
sok részére több csoportban.

Pannónia Sacra Ált. Iskola
órarend szerint

Zugligeti Ált. Iskola
szerda 13.30-kor – 5. oszt. 401. terem

Jókai Mór Ált. Iskola
csütörtök 14.00-kor – 1–3. oszt. 206. terem

ELTE Gyakorló Ált. Iskola
12.45-kor – 1–3. oszt. 013. terem

Baba-mama kör:

Minden hónap 2. és 4. keddjén de. 10.00
órákor az alagsori kisteremben

A hittan- és bibliórákra, ifj. órákra, énekpróbákra bejárat az alsó udvari kapun.

Erős vár a mi Istenünk!

Égigérő

A Budahegyvidéki Evangélikus Egyházközség lapja

Kiadó: Keczkó Pál lelkész

1123 Budapest, Kék Golyó u. 17.

telefon: 224-0640; 20 824-3373 *e-mail:* pal.keczko@lutheran.hu

Olvasói észrevételeket szeretettel várunk: annabuky@hotmail.com

Szerkeszti: Borókay Ferenc, Borókay Réka, Büky Anna, Keczkó Szilvia, Kézdy Pál

Weboldal: <http://hegyvidek.lutheran.hu>

Tördelés és nyomdai kivitelezés: Rózsa Gábor Nyomdája

A kiadvány megjelenését a XII. Kerületi Önkormányzat támogatja